

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-11-25
Besvaras senast
2019-12-09

Till utrikesminister Ann Linde (S)

2019/20:163 De politiska demonstrationerna och protesterna i Iran

I Iran pågår omfattande demonstrationer och protester. Det framställs som om orsaken till dessa händelser är fördubblade bensinpriser. Detta duger inte som enda förklaring till vad som pågår. Landets ekonomi har länge varit under isen. Arbetslösheten är skyhögt, likaså inflationen. En stor del av befolkningen lever under fattigdomsstrecket. Korruptionen är omfattande och genomsyrar hela näringslivet och statsapparaten.

Vid företagen tvingas arbetarna vänta i månader på att få ut sin lön. Facklig kamp slås ned. När arbetarna strejkar slås dessa aktioner ned med stor brutalitet av polis och militär. Fackliga ledare och aktivister blir arresterade, misshandlade, torterade och döms till långa fängelsestraff. Det iranska så kallade rättssystemet bygger på sharia och är genomkorrumpat.

Den iranska regimen kännetecknas av ekonomisk inkompetens, maktfullkomlighet och brutalitet, och den kombineras med en utrikespolitik präglad av hybris, som rättfärdigas med religiöst färgad propaganda. Den shiitiska iranska regimens ekonomiska intressen och regionala stormaktsambitioner har inneburit militär inblandning i Irak, Syrien, Libanon, Gaza och Jemen som gjort att man kommit i konflikt med det sunnitiska Saudiarabien. Kostnaderna för denna krigföring betalas av det iranska folket. De senaste månaderna har protester även i Libanon och Irak mot den iranska regimens inblandning varit omfattande. I Irak har flera hundra fredliga demonstranter blivit dödade och tusentals skadade.

Det är inte första gången som stora protestdemonstrationer genomförs i Iran. De senaste dagarnas demonstrationer är en fortsättning på missnöje mot den islamiska diktaturregimen. Demonstrationer mot höjda matpriser, obetalda löner och arbetslöshet samt mot avrättningar och fängslande av arbetaraktivister och kvinnoaktivister har hela tiden pågått. Lärare, studenter, kvinnor, bussförare, arbetarna på sockerfabriken i Haft Tapeh är bara några exempel på visat missnöje. Dessa protester slogs ned. Den här gången har säkerhetsstyrkorna, Pasdaran, förklarat att man kommer att gå ännu mer hårdhänt till väga. Amnesty International har hittills rapporterat 106 döda och 1 000 skadade. Sannolikt är siffrorna högre. Protester uppges ha ägt rum i 40 städer. Sannolikt är även denna siffra i underkant.

Samtidigt blottar regimen sin inkompetens och uppvisar sin brutalitet och totala

brist på förståelse för de krav som folket ställer på landets regering. Dessutom utmanar man omvärlden med att återuppta sitt kärnvapenprogram, vilket USA utnyttjar för att driva sin sanktionspolitik mot landet, vars syfte är att åstadkomma ett kaos liknande det kaos vi såg under Irakkriget och som fortfarande råder där.

Den iranska regimen har stormaktsambitioner i regionen. USA vill återta förlorad makt i samma region. Det som pågår är ekonomisk krigföring. Brecht skrev vid något tillfälle en gång pessimistiskt om stormakters spel och konflikter: De stora skriver traktater. Lille man skriv ditt testamente.

De som nu är ute och protesterar och demonstrerar är alla dessa ”små” människor som inte vill författa några testamenten utan vill ha sina rättigheter, fredliga förhållanden och sina löner utbetalda och den inkompetenta ledningen avsatt.

Vår utrikesminister borde i detta läge förutom att fördöma regimen handlingsätt, klargöra att de demonstrationer och protester som äger rum inte är ”terrorism” – en etikett som diktaturregimer klistrar på sina kritiker: De är i stället orsakade av en dålig och arrogant antifolklig, för att inte säga folkfientlig, politik. Därför borde utrikesministern uttala ett starkt stöd för det iranska folkets kamp, inte minst kvinnornas kamp mot könsapartheid och för sina demokratiska och mänskliga fri- och rättigheter.

Jag vill därför fråga utrikesminister Ann Linde:

1. Avser ministern att med anledning av demonstrationerna i Iran uttala sitt stöd till det iranska folkets kamp för dess demokratiska och mänskliga rättigheter samt alla arbetande människors rätt att fritt och självständigt organisera sig och hävda sina intressen?
2. Avser ministern att av den iranska regimen kräva att den ska frige alla politiska och fackliga aktivister och demonstranter som nu sitter inspärrade för att de kämpat för dessa rättigheter?
3. Avser ministern att kräva frigivning av kvinnorrättskampen och advokaten Nasrin Sotoudeh och alla andra fängslade kvinnoaktivister?
4. Avser ministern att se till att Sverige som enskilt land och genom FN och EU förmår den islamiska regimen i Iran att avskaffa dödsstraff och

könsapartheid?

.....

Amineh Kakabaveh (-)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders